

Μία ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἡρωϊδῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἦτο καὶ ἡ μάρτυς Βλαδὶνα. Αὕτη κατήγετο ἐκ τινος Γαλλικῆς πόλεως καλουμένης Βιέννης, ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου.

Κατηγορηθεῖσα ὅτι ἐνείχετο εἰς ὄργια αἰσχρά, κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ δύο ἄλλων χριστιανῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ δέσποινά της. Ἡ Βλαδὶνα ἐδέθη ὀπισθάγκωνα ἐπὶ ξυλίου στύλου, εἰς τὴν σκηνὴν δὲ ταύτην ἐξετέθη εἰς τὴν λύσσαν τῶν θηρίων, τὰ ὁποῖα εἰσῆχθησαν εἰς τὴν σκηνήν. Ἀλλὰ τὰ θηρία ἀντὶ τὴν κατὰξέσχισιν, ἐξηπλώθησαν ὡς γατάκια παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς.

Τοῦτο ἀντὶ τὴν κίνησιν εἰς θαυμασμὸν καὶ συμπάθειαν τοὺς διώκτας της, τοὺς παρώργισεν ἔτι μᾶλλον καὶ ἀφοῦ ἐδάρη ἀνιλεῶς, ἐψήθη κατημένη ἐπὶ καθέδρας, καὶ πρὶν ἢ ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐτιλύχθη εἰς δύκτιον καὶ ἐρείφθη ἐνώπιον φοβεροῦ ταύρου, ὅστις τὴν ἀπετελείωσε μὲ τὰ κέρατα καὶ τοὺς πόδας του!

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ.

Μάιος ἦτο θερπνός· ἡ πλουσία καὶ θάλλουσα φύσις
τὴν ἀνθοστόλιστον εἶχεν ἀπλώσει αὐτῆς ἀλουργίδα.
Αὔραι λεπτύρου λεπταί, διαχέουσαι δρόσον καὶ μύρα,
ἔπαιζον πρὸς τοὺς ξανθοὺς καλλικόμων παρθένων
βοστρύχους.

Δρόσου σταγόνες ἐδῶ τὸ κατάλευκον κρίνον ἐκύρτουν·
Καὶ ἐπὶ χλόης φαιδράς ὡς πολῦτιμοι ἦσσαν λιθοὶ
Σμήνην ἐντόμων χρυσῶν παρεκεῖ ἐκινούντο βομβοῦνται·
Κι' εἰς ροδοδάφνας ἀνθοῦσας πλησίον ρυάκων πηδώντων,

Ἦδυπαθεὶς ἀηδόνων εὐθύμων ἠκούετο μέλος·
Εἶν' ἑορτὴ τοῦ παντός αἱ ἡμέραι τοῦ ἔαρος! εἶναι
τῆς θεϊκῆς καλλονῆς τὸ ἀπαύγασμα! πᾶσα καρδία,
Πᾶσα ζωὴ κατ' αὐτὰς ἐξυπνεῖ καὶ ὀργῶς ἀνακράζει:
«Θέλω κάγῳ τῶν καλῶν νὰ μετάσχω τοῦ Πλάστου
[μου δώρων!]

Πλὴν ἡ κακοῦργος ψυχὴ βυθισμένη εἰς σκέψεις ἢ
[λύπην,
Εἰς τοῦ παντός τὴν χαρὰν αὕτη μόνη λογίζεται ξένη,
Μόνη αὕτη μελετᾷ στεναγμοὺς, ὄνειρεύεται γόους,
«Ὅταν καὶ γῇ κι' οὐρανὸς ὡς θερμοὶ ἔρασταί μειδῶσιν.

B. ΕΜΜ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

ΛΗΘΕΙΑΙ ΕΝ ΤΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μεγίστη δυστυχία ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συνέβη διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐφυλάττετο εἰς δύο κτίρια, τὸ ἐν τῶν ὁποίων λέγεται, ὅτι περιεῖχε 400,000, τὸ δὲ ἄλλο 300,000 τόμων. Τὸ πρῶτον κατεστράφη τυχαίως ὑπὸ στρατιωτῶν. Τὸ ἄλλο ἠυξήθη κατόπιν καὶ μάλιστα ὑπερέβη τὸ καταστραφέν μέρος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Καλίου Ὀμάρ, ὅστις λέγεται, ὅτι εἶπεν, «ἐὰν τὰ βιβλία ταῦτα ἦσαν σύμφωνα πρὸς τὸ Κοράνιον, εἴσαν ἄχρηστα. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνα, βλαπτικά καὶ ἐπομένως καταστρεπτικά.» Κατὰ συνέπειαν διανεμήθησαν εἰς τὰς 4,000 λουτρῶν τῆς πόλεως, καὶ ἐχρησίμευσαν πρὸς θέρμανσιν τοῦ ὕδατος αὐτῶν ἐπὶ ἑξ μῆρας!

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ταύτης καταστροφῆς τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων πολλὰ ἄλλα κατεστράφησαν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἄλλα δι' ἀποφάσεων Συνόδων καὶ ἄλλα ὑπέπεσαν εἰς τὰ ἀναθήματα τῶν Παπῶν. Οὕτω λ. χ. ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος ὁ Γ' διέταξε νὰ καῶσι πάντα τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν εὐνοϊκὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Η' διέταξε νὰ κατακαῇ ἡ ἐν Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκη, ἣτις εἶχε πλουτισθῇ παρὰ διαφόρων αὐτοκρατόρων! Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἤρχισεν ἡ διάκρισις μεταξὺ ἱερᾶς καὶ θύραθεν, ἥτοι κοσμικῆς φιλολογίας, πάντα δὲ τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν ἐπικυρωμένα, ἢ ἐπιδοκιμασμένα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας θεωροῦντο κοσμικά! Οἱ δὲ Ἰησοῦται ἐκήρυξαν ὡς τοιαύτην πᾶσαν τὴν φιλολογίαν τῶν Βασιμῶν καὶ ἐπὶ τέλους κατέστρεψαν ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, διὰ τῆς προγραφῆς τῶν τοιοῦτων συγγραμμάτων.

Μεγίστην καταστροφὴν εἰς τὰ κοσμικὰ λεγόμενα συγγράμματα ἐπέφερον οἱ λεγόμενοι Ἰνδεῖς, οἵτινες ἦσαν κατάλογοι βιβλίων, ἅτινα δὲν ἐπετρέπετο εἰς οὐδένα νὰ ἀναγινώσκῃ. Τοιοῦτός τις κατάλογος, ἦτο ὁ καλούμενος *Καθαρτήριον*, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσημειοῦντο τὰ βιβλία, ὅσα εἶχον ἐπιθεωρηθῇ καὶ διωρθωθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω κατασταθῇ κατάλληλα πρὸς ἀνάγνωσιν!

Ἀλλ' οἱ Παπικοὶ δὲν ἦσαν οἱ μόνοι διώκται καὶ καταστροφεῖς τῆς κοσμικῆς φιλολογίας. Οἱ ἀναμορφωταὶ συνέτεινον τὸ κατ' ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς, ἰδίως οἱ καλούμενοι Πουρτανῶν ἢ Καθαρισταί, οἵτινες κατὰ προτίμησιν συνέλεγον τὰ κεχρωματισμένα καὶ ἀ-